

Latvijas Kultūras akadēmija
Teātra un audiovizuālās mākslas katedra

Laikmetīgās dejas izrāde

Kods

Bakalaura darbs

Autors:

Akadēmiskās bakalaura studiju programmas “Mākslas”

Laikmetīgās dejas horeogrāfijas apakšprogrammas

4. kursa students Ivars Broničs

(ID Nr. 20114204)

Darba vadītāja:

Prof. mag. art. Olga Žitluhina

Rīga

2014

SATURA RĀDĪTĀJS

IEVADS.....	3
IZRĀDES IECERES RAKSTUROJUMS.....	5
IZRĀDES IDEJAS TEORĒTISKAIS PAMATOJUMS.....	7
Psihisko traucējumu klasifikācijas shēmas.....	7
Disociatīvie traucējumi.....	7
Disociatīvie identitātes traucējumi.....	8
IZRĀDES STRUKTŪRA.....	10
IZRĀDES MĀKSLINIECISKIE ASPEKTI.....	11
RADOŠĀ DARBA ĪSTENOŠANAS GAITAS APRAKSTS.....	12
KOPSAVILKUMS.....	13
SUMMARY.....	14
IZMANTOTO AVOTU SARAKSTS.....	15

IEVADS

Radošā darba gala rezultāts ir laikmetīgās dejas izrāde ar nosaukumu “Kods”. Izrādes balstu veido divas tēmas, kuru iedvesmas avots ir Haruki Murakami romāns “Hard-Boiled Wonderland and the End of the World”:

- Disociatīvie identitātes traucējumi (personības dalīšanās)
- Romānā aprakstīta datu apstrādes metode

Romānā runa nav par disociatīviem identitātes traucējumiem, bet notikumu gaita liek domāt, ka šie traucējumi ir spēlējuši vienu no svarīgākajām lomām galvenā varoņa dzīvē, tai skaitā arī spējā izmantot datu apstrādes metodi.

Disociatīvie identitātes traucējumi kā teorētiskais pamatojums dejas mākslā ir izmantoti salīdzinoši maz. Par izrādēm, kuru sakarā būtu minēti šie traucējumi un kuras būtu veidojuši Latvijas horeogrāfi neesmu dzirdējis – iespējams, ka tāpat kā manis veidotās izrādes gadījumā, informācija par identitātes traucējumiem netiks tik acīmredzami izpausta, bet gan pārsvarā izmantota, kā pamats interpretācijai par datu apstrādes metodi un tās darbības principiem, kuri romānā ir aprakstīti diezgan skopi.

Arī ārzemju horeogrāfu darbi ir maz saistīti ar šo tēmu. Pārsvarā tā tiek izmantota kā pamats kādam šovveidīgam trīs līdz piecu minūšu garam priekšnesumam, kurā bieži vien sasaiste ar disociatīvajiem traucējumiem ir nojaušama tikai priekšnesuma dalībnieku skaita dēļ. Tomēr cītīgāk apskatot interneta resursus ir atrodamā informācija par pilnmetrāžas izrādēm, kuru tēma ir saistīta ar disociatīvajiem identitātes traucējumiem.

Citu mākslas veidu kontekstā disociatīvie identitātes traucējumi kā galvenā tēma visbiežāk tiek izmantoti glezniecībā, rakstniecībā un kino. Savukārt, dejas/kustība un glezniecība biežāk tiek izmantoti kā terapijas veids disociatīvo identitātes traucējumu gadījumā. Viens no populārākajiem gadījumiem, kad glezniecība ir izmantota kā terapijas veids ar panākumiem, ir Kima Nobla (Kim Noble), kuras identitāšu pievēršanās glezniecībai ir nonākusi līdz tam, ka viņas četrpadsmit identitāšu radītie darbi tika izrādīti Londonā “Novas Contemporary Urban Centre” 2008. gada septembrī. Bet kas ir daudz svarīgāk, Kimas identitātēm glezniecība ir nākusi par labu psiholoģiskās stabilitātes ziņā.

Lielā daļā gadījumu cilvēki ar disociatīvajiem identitātes traucējumiem dažādu psiholoģisko barjeru dēļ nav spējīgi piedalīties verbālos terapijuursos, savukārt,

pievēršanās kustību/dejas vai glezniecības terapijai ļauj brīvāk uzsākt kontaktu ar citiem cilvēkiem.

Izrādes “Kods” pamatā tiek izmantota vairāku identitāšu klātbūtne. Uz skatuves mēs redzam piecas dažādas identitātes, kuras visas ir alternatīvās identitātes, tas ir, neviena no tām nav galvenā jeb tā, kura eksistē ar vecāku dotu vārdu un ir bijusi pirmā šī cilvēka identitāte.

Izrādes galvenais mērķis ir panākt noskaņu, ka uz skatuves esošās piecas identitātes ir gan viens vesels, gan pastāv pašas par sevi. Svarīgākais uzdevums man kā horeogrāfam ir atrast atbilstošu dramaturģisko risinājumu mērķa realizācijai. Lai nonāktu pie vēlamā rezultāta, tiek izmantoti sekojoši paņēmieni izrādes materiāla izveidē:

- laikmetīgās dejas grīdas tehnika
- kontakt improvizācijas un improvizācijas uzdevumi
- breakdance grīdas tehnika un elementi

Svarīgākais darba izteiksmes līdzeklis ir dejotāju atrašanās vertikālajā plaknē – dejotāji visa darba garumā atrodas pēc iespējas horizontālā stāvoklī, tas ir, viņi ne reizi nav redzami stāvot kājās. Horeogrāfiskais materiāls ir būvēts balstoties uz šo aspektu. Telpas iezīmēšanai un noskaņas radīšanai tiek izmantota gaismu partitūra, kas mijas ar tumsu. Kopā ar gaismas partitūru izrādes vizuālās struktūras pamatā ir atgriešanās tādās pat vai līdzīgas pozīcijās, kurās dejotāji jau ir bijuši.

IZRĀDES IECERES RAKSTUROJUMS

Disociatīvie identitātes traucējumu izmantošana dejas mākslā atspoguļojas diezgan skopi. Lielāka daļa meklējumu rezultātu aprobežojās ar trīs līdz piecu minūšu šova priekšnesumiem youtube.com vietnē. Dažos gadījumos ir atrodami līdz desmit minūtēm gari laikmetīgās dejas darbi. Informācija par pilnmetrāžas izrādēm, kuras būtu balstītas uz disociatīvajiem identitātes traucējumiem ir atrodama, bet salīdzinoši maz. Lielākā daļa meklējumu par disociatīvajiem identitātes traucējumiem saistībā ar deju un mākslu dod rezultātus par terapijas kursiem, kuros tiek izmantota deja/kustība vai kāds mākslas veids, visbiežāk glezniecība.

Attiecībā uz otru dejas izrādes pamattēmu – Haruki Murakami romānā “Hard-Boiled Wonderland and the End of the World” aprakstītu datu apstrādes metodi, kas galvenajam varonim nav pilnībā izprotams datu apstrādes mehānisms, meklējumi dod daudz vairāk informācijas, ja mēs uzskatām, ka tā ir kāda sistēma, mašīna vai kods. Meklējumi norāda uz diezgan daudzām izrādēm, kurās ir izmantota tēma par cilvēku kā daļu no sistēmas, kas šo cilvēku pietuvina robota definīcijai. Rutīna, rūpnīca, mašīna, dators, mehānisms – šīs visas lietas tiek izmantotas kā pamats, lai parādītu indivīda, kurš nespēj iekļauties viņam uzspiestajās normās, eksistenci.

Attiecībā uz manis veidoto izrādi datu apstrādes metode, par kuru ir zināms tikai tas, ka tā ir implantēta galvenā grāmatas varoņa zemapziņa, un to var iedarbināt ar atslēgas frāzes “The End of the World” palīdzību, ir kā galvenais iemesls novietot deļotājus horizontālā stāvoklī, tas ir, guļus. Atrašanās uz grīdas ir mana interpretācija tam, ko mēs nezinām par šīs metodes darbību.

Haruki Murakami romānā aprakstītā datu apstrādes metode ir eksperimenta rezultāts. Tas balstījās uz to, ka cilvēku grupai tiek “izņemta” daļa apziņas, kas tiek noglabāta „Sistēmas” (organizācijas, kas ir galvenā varoņa darba devējs) seifā. Katra cilvēka apziņas daļa atrodas savā kastē un katrai kastei ir dots nosaukums. Nosaukums uz galvenā varoņa kastes ir “The End of the World”. Tai pat laikā šis vārdu salikums ir galvenā varoņa atslēgas frāze, kas ļauj izmantot, viņa zemapziņā “implantēto”, datu apstrādes metodi.

Eksperimenta rezultātā vājprātīgs nav kļuvis tikai viens tā dalībnieks un tas ir grāmatas galvenais varonis. Zinātnieks, kurš izstrādāja un realizēja eksperimentu, izvirzīja teoriju, ka iemesls, kāpēc galvenais varonis ir bijis spējīgs palikt pie pilna

prāta, slēpjas varbūtībā, ka viņam esot bijusi personības dalīšanās, kuras dēļ “izņemtā” apziņas daļa nav atstājusi graujošu iespaidu uz galveno varoni. “The End of the World” varētu būt neatkarīga apziņas daļa, kuras “izņemšana” nav ietekmējusi galvenā varoņa grāmatas tagadnē darbojošos apziņu.

Faktu par disociatīvajiem identitātes traucējumiem jeb personības dalīšanos romānā piemin tikai vienu reizi, bet kā var izsecināt no konteksta, tad tieši tas ir novedis pie veiksmīgas datu apstrādes metodes implantēšanas un izmantošanas galvenā varoņa gadījumā.

Disociatīvo identitātes traucējumu aspektu realizācijai darbā tiek izmantoti pieci dejotāji, kur katrs ir viena no identitātēm, kura nav galvenā jeb tā, kura eksistē ar vecāku dotu vārdu un ir bijusi pirmā šī cilvēka identitāte. Jebkura dejotāju mijiedarbība gan tiešā veidā saskaroties, gan atrodoties telpā ietver sevī identitāšu tipu aspektus un to, kā tie mēdz ietekmēt uzvedību un rīcību.

IZRĀDES IDEJAS TEORĒTISKAIS PAMATOJUMS

Psihisko traucējumu klasifikācijas shēmas

Psihiatrijā vispāratzītas un biežāk lietotas klasifikāciju shēmas ir SSK un DSM. Vairākās aptaujās ir noskaidrots, ka gadījumos, kad ir pieejama tikai viena no klasifikāciju shēmām, biežāk tiek izmantota SSK-10. To vairāk izmanto klīniskajā praksē un apmācībā, savukārt DSM-IV biežāk tiek izmantota zinātniskiem mērķiem. Mani interesējošā shēma ir DSM-IV.

Disociatīvie traucējumi

Disociatīvo traucējumu būtiskākā iezīme ir tas, ka cilvēkam neadekvāti funkcionē apziņa, atmiņa, pašapziņa vai vides uztvere. Traucējumi var parādīties pēkšņi vai attīstīties pakāpeniski kā arī tie var būt hroniski vai akūti. Viens no šādu traucējumu veidiem ir Disociatīvie personības traucējumi.

Pēc DSM-IV klasifikācijas disociatīvie traucējumi iedalās sekojoši:

- disociatīvā amnēzija
- disociatīvā fūga
- disociatīvie identitātes traucējumi
- disociatīvie traucējumi, kas nav atsevišķi izdalīti

Darba tēmas attīstīšanas un realizācijas nolūkos mani interesē tieši disociatīvie identitātes traucējumi.

Disociatīvie identitātes traucējumi

Nepieciešamie nosacījumi, lai cilvēkam varētu diagnosticēt šos traucējumus ir divu vai vairāku identitāšu klātbūtne cilvēka ķermenī, kas pamīšus kontrolē cilvēka rīcību un uzvedību. Parādās nespēja atcerēties nozīmīgu personīgo informāciju līdz pakāpei, ko nevar izskaidrot ar vienkāršu aizmāršību. Traucējumi neparādās psiholoģiskas ietekmes, dažādu vielu, vai medicīniska stāvokļa dēļ. Bērniem simptomus nedrīkst iekļaut iedomātu rotaļu draugu esamību vai fantāzijas izpausmes.

Disociatīvie identitātes traucējumi atspoguļojas nespējā integrēt dažādus identitātes, atmiņas un apziņas aspektus ikdienā. Katra personības vienība var eksistēt ar savu vēsturi, pašapziņu, identitāti, tai skaitā atsevišķu vārdu. Parasti starp visām identitātēm ir viena, kas ir primārā, kurai ir cilvēkam vecāku dotais vārds. Šī primārā identitāte ir pasīva, atkarīga, jūtas vainīga un nomākta. Citas identitātes bieži vien ir ar atšķirīgiem vārdiem un iezīmēm, kas ir pretstatā primārajai, piemēram, tās ir agresīvas, varaskāras un pašiznīcinošas. Atsevišķas identitātes var parādīties konkrētu apstākļu ietekmē un var atšķirties tās vecums, vārdu krājums, vispārējās zināšanas vai dominēšanas pakāpe. Citas identitātes parādās pārņemot kontroli secīgi un var noliegt citu identitāšu eksistenci, var izteikties par tām kritiski vai būt atklātā konfliktā ar citām identitātēm. Var būt arī situācija, ka kāda no identitātēm ir tik spēcīga, ka tā pēc izvēles var nodot kontroli citām identitātēm. Agresīvas vai naidīgi noskaņotas identitātes var jebkurā laikā pārtraukt citu identitāšu aktivitātes.

Cilvēkiem ar disociatīvajiem identitātes traucējumiem ir novērojami atmiņas zudumi, kas var būt gan tuvākā, gan tālākā pagātnē. Atmiņas zudumi pārsvarā ir asimetriski. Lielāki atmiņas zudumi parasti ir novērojami identitātēm, kuras ir pasīvākas, savukārt, identitātes, kuras ir agresīvas, vardarbīga vai "aizstāvji" atmiņas zudumus piedzīvo daudz mazākā pakāpē. Identitātes, kuras dotajā mirklī nav kontrolējošais, var piekļūt apziņai radot audiāla vai vizuāla rakstura halucinācijas (piemēram, balss, kas dod instrukcijas).

Atmiņas zudumu klātbūtne var tikt noskaidrota ar citu cilvēku palīdzību, kas ir pieredzējuši personas uzvedību, kas tai ir neraksturīga vai pretrunā ar to. Persona arī pati var atklāt iztrūkumus atmiņā, piemēram, atskāršot, ka ir uzvilktas drēbes, kuru iegādi persona nevar atcerēties. Disociatīvo identitātes traucējumu gadījumā personai var būt atmiņas zudumi par ilgāku dzīves posmu, piemēram, vairāki mēneši vai gadi. Maiņa starp identitātēm bieži vien notiek psiholoģiska stresa rezultātā. Tā parasti notiek

dažu sekunžu laikā, bet dažreiz gadās, ka maiņa notiek pakāpeniski. Identitāšu skaits vienā cilvēkā var variēt no divām līdz vairāk kā simts. Desmit vai mazāk identitāšu ir apmēram pusē ziņoto gadījumu.

Indivīdiem ar disociatīvajiem identitātes traucējumiem bieži ir bijuši traumatiski psiholoģiskie pārdzīvojumi fiziska vai seksuāla rakstura ietekmes rezultātā – it īpaši bērnībā. Psiholoģiskie pārdzīvojumi bērnībā var tikt vērtēti pretrunīgi, jo bērnības atmiņas var būt izkropļotas un indivīdi ar identitātes traucējumiem var būt viegli ietekmējami. Tai pat brīdī nereti ir sastopami gadījumi, kad personas, kuras ir pāridarītāji, ietekmē cietēju atmiņas un noliedz pāri darījuma faktu.

Indivīdiem ar disociatīvajiem identitātes traucējumiem var parādīties post traumatiskie simptomi (murgi, izbīlis) vai post traumatiskā stresa traucējumi. Sevis fiziska ietekmēšanas, pašnāvības un agresīvas uzvedības tieksme var parādīties traumas rezultātā. Dažiem indivīdiem var būt novērojamas attiecības ar dažādiem cilvēkiem, kas ietver fiziska un seksuāla rakstura ietekmēšanu. Dažos gadījumos ir novērojamas neparastas spējas kontrolēt sāpes vai kādus citus fiziskus simptomus. Indivīdiem ar disociatīvajiem identitātes traucējumiem var būt novērojami simptomi, kas atbilst vielu vai pārtikas radītiem traucējumiem, ēšanas vai gulēšanas traucējumiem, seksuāla rakstura traucējumiem. Tāpat var novērot tieksmi nodarīt sev pāri, impulsivitāti. Pēkšņas izmaiņas attiecībās var norādīt uz robežstāvokļa personības traucējumiem (emocionāli nestabila persona).

IZRĀDES STRUKTŪRA

Darba struktūras pamatu veido:

- atgriešanās stāvoklī, kādā iepriekš ir bijis viens vai vairāki dejotāji
- gaismas un tumsas izmantošana
- pārvietošanās pa telpu atrodoties horizontālā stāvoklī

Atgriešanās kādā no iepriekš būtiem stāvokļiem ir kontroles atdošana konkrētai identitātei – tai pat, kura sāka aktivitāti iepriekšējā reizē vai arī citai, lai noskaidrotu, vai notikumu gaita atkārtosies.

Gaismas un tumsas izmantošana ir izvēlēta, kā mirklis, kurā skatītājs var minēt, kas notiks tālāk. Tumsas iestāšanos pielīdzinu brīdīm, kad kāda no identitātēm tiek pārtraukta savā darbībā. Tumsa kā atmiņas zudums par periodu, kurā kāda cita identitāte ir pārņēmusi vadību – izrādes “Kods” gadījumā tā ir identitāte, kas nav starp piecām, kuras atrodas uz dejas grīdas.

Pārvietošanās pa telpu atrodoties horizontālā stāvoklī ir mana interpretācija par Haruki Murakami romāna “Hard-Boiled Wonderland and the End of the World” galvenā varoņa zemapziņā implantēto skaitļošanas metodi.

Ar darba struktūras pamatelementiem tiek veidots darba ritmiskais zīmējums.

IZRĀDES MĀKSLINIECISKIE ASPEKTI

Uzsākot darbu pie izrādes veidošanas galvenais uzdevums bija veidot izrādi par skaitļošanas metodi, par kuru praktiski nav nekādu ziņu. Ar nolūku neapskatīju teorētisko daļu, kas attiecas uz disociatīvajiem identitātes traucējumiem. Svarīgākais no uzdevumiem bija horeogrāfiskā materiāla un dramaturģiskā zīmējuma izveide balstoties uz manu interpretāciju.

Kad bija sasniegts pirmais no uzstādītajiem mērķiem – horeogrāfiskā materiāla izveide, pievērsos disociatīvo identitātes traucējumu teorijas izpētei, kas man ļāva novērtēt esošo horeogrāfisko materiālu un saprast, vai un kādas izmaiņas būtu nepieciešamas, lai realizētu ieceri.

Mākslinieciskie izteiksmes līdzekļi:

- gaismas un tumsas izmantošana: tumsa – brīdis, kurā nav aktīva neviena no identitātēm, kas atrodas uz dejas grīdas; gaisma – brīdis, kurā ir skaidri redzams, kura identitāte ir vadošā vai cīnās par kontroli
- pārvietošanās pa telpu atrodies horizontālā stāvoklī – interpretācija par Haruki Murakami romāna “Hard-Boiled Wonderland and the End of the World” galvenā varoņa zemapziņā implantēto skaitļošanas metodi un tās atšķirību no ierasto metožu principiem
- dejotāju atrašanās telpā un mijiedarbība ar vai bez kontakta – attiecības starp identitātēm, kuras var būt no draudzīgām līdz pat agresīvām – attieksme klaji vienam pret otru netiek attēlota – tā nosaka identitātes aktivitāti attiecībā pret pārējām identitātēm
- atgriešanās stāvoklī, kādā iepriekš ir bijis viens vai vairāki dejotāji – atgriešanās pie kādas nepabeigtas aktivitātes, kas tika pārtraukta vai kontroles nodošana citai identitātei ar mērķi noskaidrot, vai tā izvēlēsies tādu pat gaitu, kā iepriekš pie kontroles esošā

Izvēle ir kritusi uz augstāk minētajiem izteiksmes līdzekļiem, jo tie visprecīzāk atspoguļo izpratni par datu apstrādes metodes un disociatīvo traucējumu darbību.

RADOŠĀ DARBA ĪSTENOŠANAS GAITAS APRAKSTS

Uzsākot darbu pie izrādes veidošanas dejotājiem tika doti tehniskie uzdevumi, lai pierastu atrasties horizontālā stāvoklī – guļus, kas mijās ar improvizācijas uzdevumiem par pārvietošanos telpā, saglabājot horizontālo stāvokli.

Izmantojot improvizācijas un kontaktimprovizācijas uzdevumus, tika meklētas arvien jaunas pārvietošanās iespējas gan pa vienam, gan atrodoties kontaktā ar vienu vai vairākiem dejotājiem. Kad šādas pārvietošanās iespējas tika atrastas, tās tika vai nu uzreiz atmetas balstoties uz to, ka tās neder kā dejiskais materiāls ieceres īstenošanai, vai arī ar tām tika turpināts strādāt. Viss dejiskais un tehniskais materiāls, kas tika atrasts un attīstīts mēģinājumu gaitā, tika dokumentēts video formātā, lai vajadzības gadījumā to varētu apskatīt un izlemt, vai ar to turpināt strādāt nākamajā mēģinājumā vai atstāt uz vēlāku laiku.

Kopā laika posmā no izrādes veidošanas sākuma līdz izrādīšanas dienai bija paredzēti 15 līdz 17 mēģinājumi laika posmā no 20. februāra līdz 5. jūnijam, viena mēģinājuma ilgums trīs stundas.

Daļa mēģinājumu tika atcelta dažādu iemeslu dēļ:

- personīgu iemeslu dēļ
- zāles nepieejamība sakarā ar pasākumiem un izrādēm Ludzas ielā, Zirgu pastā un Eduarda Smiļģa muzejā
- izbraukumi ar izrādēm uz citām Latvijas pilsētām vai ārzemēm

Kopējais mēģinājumu skaits ir 8 paredzētie un divi papildus mēģinājumi, kas tiek organizēti sakarā ar atceltajiem mēģinājumiem.

Lielākie sarežģījumi, kas ietekmēja izrādes izveides gaitu bija viena vai vairāku dejotāju neierašanās uz mēģinājumiem vai nespēja mēģinājumam veltīt pilnu paredzēto laiku personīgu iemeslu vai veselības stāvokļa dēļ. Šādos gadījumos tika izmantota iespēja strādāt pie tehniskā izpildījuma ar klātesošajiem dejotājiem, kā arī strādāt ar esošo materiālu tālākai tā attīstībai.

Dejotāji: Agate Bankava, Ģirts Bisenieks, Taisija Frolova, Rūdolfs Gediņš, Anna Novikova.

Latvijas Nacionālās operas personāls nodrošinās skaņas un gaismas aparatūras darbību.

KOPSAVILKUMS

Disociatīvie identitātes traucējumi ir interesanta un iespējām bagāta tēma dejas izrādes veidošanai. Veidojot izrādi esmu skāris šīs tēmas galvenās iezīmes, kas arī atbilst sākotnējai iecerei.

Ņemot vērā pieejamo zinātniskās literatūras, daiļliteratūras, kino un citu mākslas veidu darbu apjomu, ir iespējams izvēlēties sev tīkamāko skatu punktu uz šo tēmu un pievērsties izrādes tapšanas procesam.

Vairākas reizes, kad biju nolēmis pievērsties teorētiskā materiāla izpētei, manīju, ka radītais materiāls vai izvēlētais mākslinieciskais līdzeklis ļoti labi saskan ar iegūtajām zināšanām par izvēlēto tēmu, kas arvien vairāk apstiprināja, ka esmu izvēlējis piemērotu tēmu un, pašam neapzinoties, esmu intuitīvi ņēmis vērā vairākus teorētiskā pamatojuma aspektus.

Lielākoties iemesls, kādēļ cilvēkam attīstās disociatīvie identitātes traucējumi, ir salīdzinoši nepatīkams un identitāte, kas ir radusies šī iemesla rezultātā bieži vien var ne tikai pasargāt sevi no pāridarījuma, bet arī būt ar tieksmi nodarīt pāri sev vai citiem. Tomēr tas ir apbrīnojami, kā cilvēka apziņa spēj reaģēt uz apkārt esošiem draudiem, lai pasargātu kādu identitāti no pāridarījumu atkārtotāšanās.

SUMMARY

Dissociative identity disorder is interesting theme with vast possibilities for creation of dance performances. While working on piece I have looked at main features of this theme and it conforms my initial idea.

Considering available amount of literature, movies and other art pieces it is possible to choose your own inspiration and focus on creative process.

Several times when I was focusing on examination of theoretical material, I used to catch myself at thought, that developed material or chosen artistic tool fits with theoretical basis much more than expected. That only confirmed that I have chosen the right theme and path for creation of dance performance as intuitively I already have taken into account some aspects of theoretical studies.

Most cases of appearance of dissociative identity disorder are not pleasant and identities that are developing based on these events does not always work as defensive mechanism – sometimes this identity may cause more harm to person itself or to others, however it is amazing how consciousness of a human being can react to threats all around in order to protect the identity from being harmed ever more.

IZMANTOTO AVOTU SARAĶSTS

American Psychiatric Association. *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*. Vašingtona: American Psychiatric Association, 1994. 477.–491. lpp.

Murakami, Haruki. *Hard-Boiled Wonderland and the End of the World*. Londona: Vintage Books, 2003.

Dissociative identity disorder. *Wikipedia, the free encyclopedia*. Pēdējo reizi atjaunots 2015, 18. mai. Pieejams:
http://en.wikipedia.org/wiki/Dissociative_identity_disorder [skatīts 2015, 16. apr.].

_____ darbs
Bakalaura, maģistra
" _____ "
tēmas nosaukums
izstrādāts Latvijas Kultūras akadēmijas _____ katedrā
katedras nosaukums

Ar savu parakstu apliecinu, ka _____ darbs izstrādāts patstāvīgi; izmantojot citu autoru darbos publicētus datus, definējumus un viedokļus, dotas precīzas norādes (atsauces) uz to ieguves avotu; iesniegtā darba elektroniskā kopija atbilst izdrukai.

Autors: _____ . ____ .2015.
Vārds, uzvārds Paraksts

Rekomendēju darbu aizstāvēšanai

Vadītājs: _____ . ____ .2015.
Akadēmiskais amats, grāds, vārds, uzvārds Paraksts

Recenzents: _____
Akadēmiskais amats, grāds, vārds, uzvārds

Darbs iesniegts ____ . ____ .2015.

Studējošo servisa speciālists : _____
Vārds, uzvārds Paraksts

Darbs aizstāvēts LKA _____ gala pārbaudījumu komisijas sēdē
Bakalaura, maģistra

____ . ____ .2015. prot. Nr. _____ vērtējums _____

Komisijas sekretārs: _____
Vārds, uzvārds Paraksts

2. Pielikums

Ar savu parakstu apliecinu, ka kursa darbs izstrādāts patstāvīgi; izmantojot citu autoru darbos publicētus datus, definējumus un viedokļus, dotas precīzas norādes (atsauces) uz to ieguves avotu.

Autors: _____ . ____ . ____ .2015.

Vārds, uzvārds

Paraksts